दूरं न यावन् नीता च, तावद् गच्छ 'अनया दिशा,
अस्माकम् अन्तिके मा स्थाः, सर्वथा 'अभ्यधिका च सा । 119
इति तैः प्रेषितो मित्रैर् मुहुः पश्यन् विवृत्य सः
जवेन राजतनयां श्रीदत्तो ऽनुससार तां । 120
गत्वा सुदूरं लेभे च ताम् अश्वारोहवाहिनीं,
युवानम् एकं तन्मध्ये क्षत्रियं स ददर्श च । 121
तेन 'उपरि तुरङ्गस्य गृहीतां तां नृपात्मजां
अपश्यच् च, ययौ च 'अस्य क्षत्रयूनो ऽन्तिकं क्रमात् । 122
सान्त्वेन राजपुत्रीं ताम् अमुञ्चन्तं च पादतः
अश्वाद् आक्षिप्य दृषदि श्रीदत्तस् तम् अचूर्णयत् । 123
तं हत्वा च तम् एव 'अश्वम् आरुह्य निजघान तान्
अन्यान् अपि बहून् क्रुद्धान् अश्वारोहान् प्रधावितान् । 124
हतशेषास् ततश् च 'अन्ये तद् दृष्ट्वा तस्य तादृशं
वीरस्य 'अमानुषं वीर्यं पलाय्य सभयं ययुः । 125
स च 'अपि तुरगारूढो राजपुत्र्या तया सह
मृगाङ्कवत्या श्रीदत्तः प्रतस्थे तान् सखीन् प्रति । 126
स्तोकं गत्वा च तस्य 'अश्वः संग्रामे व्रणितो भृशं
सभार्यस्य 'अवतीर्णस्य पपात, प्राप पञ्चतां । 127
तत्कालं च 'अस्य तत्र 'एव सा मृगाङ्कवती प्रिया
त्रासायासपरिश्रान्ता तृषार्ता समपद्यत । 128

Digitized by Google